

12 Ιανουαρίου 2021

Δείπνο με τη μητέρα μου

/ Θαυμαστές διηγήσεις / Μήνυμα ημέρας

Η γυναίκα μου μού πρότεινε να βγω με άλλη γυναίκα.

φωτό news.com.au

‘Γνωρίζεις πολύ καλά πως την αγαπάς’ μου είπε μια μέρα ξαφνιάζοντάς με. ‘Η ζωή είναι πολύ σύντομη, αφιέρωσέ της χρόνο.’

‘Μα εγώ ΕΣΕΝΑ αγαπώ!!!’ της είπα έντονα.

‘Το ξέρω. Εξίσου όμως αγαπάς κι εκείνη.’

Η άλλη γυναίκα, την οποία η γυναίκα μου ήθελε να επισκεφθώ, ήταν η μητέρα μου, χήρα εδώ και χρόνια. Όμως οι απαιτήσεις της δουλειάς και των παιδιών με ανάγκαζαν να την επισκέπτομαι αραιά και που.

Εκείνο το βράδυ της τηλεφώνησα και την προσκάλεσα έξω σε δείπνο και μετά για κινηματογράφο.

‘Τι συμβαίνει; Είσαι καλά;’ με ρώτησε. Η μητέρα μου είναι από τους.... ανθρώπους που εκλαμβάνει ένα νυχτερινό τηλεφώνημα ή μια αναπάντεχη πρόσκληση ως αρχή κακών μαντάτων.

‘Νόμιζα πως θα ήταν καλή ιδέα να περνούσαμε λίγο χρόνο μαζί’ της απάντησα. ‘Οι δυο μας μόνοι... Τί λες;’

Σκέφθηκε λιγάκι και απάντησε: ‘Θα το ήθελα πολύ.’

Εκείνη την Παρασκευή, καθώς οδηγούσα μετά το γραφείο για να πάω να την πάρω, αισθανόμουν περίεργα. Ήταν ο εκνευρισμός που προηγείται ενός ραντεβού... Και πώς τα φέρνει η ζωή, όταν έφθασα στο σπίτι της, παρατήρησα πως και η ίδια ήταν φοβερά συγκινημένη!

Με περίμενε στην πόρτα φορώντας το παλιό καλό παλτό της, είχε περιποιηθεί τα μαλλιά της και ήταν ντυμένη με το φόρεμα με το οποίο είχε εορτάσει την τελευταία επέτειο του γάμου της. Το πρόσωπό της χαμογελούσε, ακτινοβολούσε φως, όπως το πρόσωπο ενός αγγέλου.

‘Είπα στις φίλες μου ότι θα βγω με το γιο μου... και όλες τους συγκινήθηκαν’ μου είπε καθώς έμπαινε στο αυτοκίνητό μου. ‘Δεν μπορούν να περιμένουν μέχρι αύριο για να μάθουν τα πάντα για τη βραδυνή έξοδό μας.’

Πήγαμε σε ένα εστιατόριο όχι από τα καλά, αλλά με ζεστή ατμόσφαιρα. Η μητέρα μου με έπιασε από το μπράτσο σαν να ήταν ‘Η Πρώτη Κυρία της χώρας.’ Μόλις καθήσαμε, έπρεπε εγώ να της διαβάσω τον κατάλογο με τα φαγητά. Το μόνο που ‘έπιαναν’ τα μάτια της ήταν κάτι μεγάλες φιγούρες. Μόλις έφθασα στη μέση του καταλόγου, σήκωσα το πρόσωπό μου. Η μαμά μου καθόταν στην άλλη άκρη του τραπεζιού και με χάζευε. Ένα νοσταλγικό χαμόγελο πέρασε από τα χείλη της.

‘Εγώ ήμουν αυτή που σου διάβαζε τον κατάλογο, όταν ήσουν μικρός, θυμάσαι;’

‘Ηρθε η ώρα, λοιπόν, να ξεκουραστείς και να μου επιτρέψεις να σου ανταποδώσω τη χάρη’ απάντησα.

Κατά τη διάρκεια του γεύματος είχαμε μια ευχάριστη συζήτηση, τίποτα το εξαιρετικό, απλά το πώς περνάει ο καθένας μας κάθε μέρα. Μιλούσαμε για ώρες, που τελικά χάσαμε την ταινία στον κινηματογράφο.

‘Θα βγω μαζί σου την επόμενη φορά, αν μου επιτρέψεις να κάνω εγώ την πρόταση’ μου είπε η μητέρα μου καθώς την επέστρεφα στο σπίτι. Την φίλησα, την αγκάλιασα.

‘Πώς πήγε το ραντεβού;’ θέλησε να μάθει η γυναίκα μου μόλις μπήκα στο σπίτι εκείνο το βράδυ.

‘Πολύ όμορφα, σ’ ευχαριστώ. Περισσότερο κι απ’ ό,τι περίμενα.’ της απάντησα.

Μερικές μέρες αργότερα η μητέρα μου 'έφυγε' από ανακοπή της καρδιάς. Όλα συνέβησαν τόσο γρήγορα, δεν μπόρεσα να κάνω τίποτα. Λίγο καιρό μετά, έλαβα έναν φακέλο από το εστιατόριο όπου είχαμε δειπνήσει η μητέρα μου κι εγώ. Μέσα είχε ένα σημείωμα που έγραφε:

'Το δείπνο είναι προπληρωμένο. Ήμουν σχεδόν βέβαιη πως δεν θα μπορούσα να παρευρεθώ, κι έτσι πλήρωσα για δύο άτομα, για σένα και τη σύζυγό σου. Δεν θα μπορέσεις ποτέ σου να αισθανθείς τί σήμαινε εκείνη η βραδιά για μένα. Σε αγαπώ!'

Εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα τη σπουδαιότητα του να είχα πει εγκαίρως 'ΣΕ ΑΓΑΠΩ'.

Συνειδητοποίησα ακόμη τη σπουδαιότητα του να δίνουμε στους αγαπημένους μας το χρόνο που τους αξίζει. Τίποτα στη ζωή δεν είναι και δεν θα είναι πιο σημαντικό από την οικογένεια σου. Αφιέρωσε χρόνο σ'αυτούς που αγαπάς, γιατί αυτοί δεν μπορούν να περιμένουν.